IX kadencja

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 45)**

z dnia 26 stycznia 2021 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 45)

26 stycznia 2021 r.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej, obradująca pod przewodnictwem poseł **Anity Czerwińskiej (PiS)**, zastępcy przewodniczącego Komisji, rozpatrzyła:

I. informację o dokumentach, w stosunku do których Prezydium wnosi o niezgłaszanie uwag (COM(2020) 852, 853 (art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej); COM(2020) 849, COM(2021) 1 (art. 8 ust. 2 ustawy); COM(2020) 857, SWD(2020) 402, 403, C(2020) 9660 (art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy);

II. w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wzmocnienia roli Europejskiej Agencji Leków w zakresie gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej i zarządzania kryzysowego w odniesieniu do produktów leczniczych i wyrobów medycznych (COM(2020) 725 wersja ostateczna) i odnoszący się niego projekt stanowiska RP – przyjęcie konkluzji;

III. w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia oraz uchylającego decyzję nr 1082/2013/UE (COM(2020) 727 wersja ostateczna) i odnoszący się niego projekt stanowiska RP;

IV. w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Początek drogi do osiągnięcia neutralności klimatycznej w Europie do 2050 r. Sprawozdanie z postępów działań UE na rzecz klimatu za 2020 r. (COM(2020) 777 wersja ostateczna) i odnoszące się do niego stanowisko rządu.

W posiedzeniu udział wzięli: **Anna Goławska** podsekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia wraz ze współpracownikami, **Adam Guibourgé-Czetwertyński** podsekretarz stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska wraz ze współpracownikami.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Adam Dudzic** – wicedyrektor Biura Spraw Międzynarodowych, **Agata Jackiewicz**, **Agnieszka Maciejczak** – z sekretariatu Komisji w BSM, **Anna Marciniak** – specjalista ds. kontaktów zagranicznych z Wydziału ds. Unii Europejskiej w BSM; **Marek Jaśkowski**, **Grzegorz Ciura** i **Mirosław Gwiazdowicz** – specjaliści z Biura Analiz Sejmowych.

Przewodnicząca poseł Anita Czerwińska (PiS):

Dzień dobry państwu. Otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Informuję, że posiedzenie będzie prowadzone z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej umożliwiających porozumiewanie się na odległość. Witam serdecznie wszystkich obecnych członków Komisji, panią minister i wszystkich państwa.

Przystąpimy teraz do sprawdzenia kworum. Przypominam, że posłowie obecni na sali obrad mogą głosować za pomocą legitymacji poselskiej, a państwa posłów nieobecnych na sali bardzo proszę o naciśnięcie jakiegokolwiek przycisku w aplikacji na tablecie w celu potwierdzenia obecności na posiedzeniu. Stwierdzam kworum. Informuję państwa posłów, że chęć zabrania głosu zdalnego należy zgłaszać poprzez czat w aplikacji Whereby po zalogowaniu się do pokoju wideokonferencyjnego.

Zanim przejdziemy do porządku dziennego, chciałam poinformować, że na prośbę Ministerstwa Spraw Zagranicznych punkt czwarty dzisiejszego porządku, czyli dokument o sygnaturze COM(2020) 660, zostanie zdjęty z dzisiejszych obrad. Rozpatrzymy go na jednym z najbliższych posiedzeń Komisji. Czy są jakieś uwagi do porządku obrad? Nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła porządek obrad.

Przechodzimy do rozpatrzenia punktu pierwszego, czyli informacji o dokumentach UE, w stosunku do których prezydium wnosi o niezgłaszanie uwag. Są to następujące dokumenty: w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej COM(2020) 852 i853; w trybie art. 8 ust. 2 ustawy COM(2020) 849, COM(2021) 1; w trybie art. 3 ust. 2 ustawy z uwzględnieniem art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu COM(2020) 857, SWD(2020) 402, 403 oraz C(2020) 9660. Czy do wymienionych przeze mnie dokumentów państwo posłowie zgłaszają uwagi, czy też zgodnie z wnioskiem prezydium możemy je przyjąć bez rozpatrywania przez Komisję? Sprzeciwu nie słyszę. Stwierdzam, że **Komisja postanowiła nie zgłaszać uwag do wymienionych powyżej dokumentów**. Na tym zamykam rozpatrywanie punktu pierwszego.

Przechodzimy do punktu drugiego, czyli przyjęcia konkluzji na temat wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wzmocnienia roli Europejskiej Agencji Leków w zakresie gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej i zarządzania kryzysowego w odniesieniu do produktów leczniczych i wyrobów medycznych (COM(2020) 725 wersja ostateczna) i odnoszącego się niego projektu stanowiska RP. Przypomnę, że dokument ten rozpatrzyliśmy na posiedzeniu Komisji 20 stycznia. Komisja przeprowadziła dyskusję, jednak ze względu na brak pisemnej wersji projektu stanowiska rządu Komisja zdecydowała, że konkluzję przyjmiemy dopiero po jego otrzymaniu. Stanowisko rządu wpłynęło, wobec tego proponuję następującą konkluzję: stwierdzam, że **Komisja rozpatrzyła w trybie art. 7 ust. 4 ustawy dokument o sygnaturze (COM(2020) 725 wersja ostateczna). Komisja podzieliła stanowisko rządu.** Czy jest sprzeciw? Nie słyszę. Na tym zamykam rozpatrywanie punktu drugiego.

Przechodzimy do punktu trzeciego, czyli rozpatrzenia w trybie art. 7 ust. 4 ustawy wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia oraz uchylającego decyzję nr 1082/2013/UE (COM(2020) 727 wersja ostateczna) i odnoszącego się niego projektu stanowiska RP. Rząd reprezentuje pani minister Anna Goławska, podsekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia. Bardzo proszę, pani minister.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia Anna Goławska:

Dziękuję bardzo. Szanowna pani przewodnicząca, szanowni państwo posłowie, chciałam zaprezentować stanowisko rządu do projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia oraz uchylającego decyzję nr 1082/2013/UE. Otóż, pandemia pokazała, że konieczne jest usprawnienie oraz wzmocnienie zdolności struktur UE w zakresie skutecznego reagowania na poważne transgraniczne zagrożenia zdrowia. W ramach przedmiotowej inicjatywy planowane jest wypracowanie wspólnych podejść w zakresie lepszej gotowości i koordynacji w sytu-

acjach kryzysowych związanych ze zdrowiem oraz wskazanie wartości tych podejść, tak by chronić zdrowie i życie obywateli przed transgranicznymi zagrożeniami dla zdrowia.

Polska wyraża chęć współpracy w ramach budowania zdolności i gotowości Unii wobec zagrożeń ujętych w projekcie rozporządzenia PE i Rady w sprawie poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia. Przychyla się pozytywnie do projektowanych zmian w rozporządzeniu, z zastrzeżeniami. Głównym celem wniosku jest opracowanie unijnego planu gotowości na wypadek kryzysu zdrowotnego i pandemii oraz wymogów dotyczących planów na szczeblu krajowym, w połączeniu z kompleksowymi i przejrzystymi ramami sprawozdawczości i audytu. Wniosek wzmacnia również ramy gotowości i reagowania na zagrożenia biologiczne, chemiczne i środowiskowe, w tym związane z klimatem, lub zagrożenia nieznanego pochodzenia Unii w ramach skoordynowanego podejścia „Jedno zdrowie".

Przy ogólnie pozytywnym i oczekiwanym wydźwięku projektowanej regulacji prawnej, szczególnie w kontekście trwającej pandemii COVID, należy zaznaczyć zastrzeżenia dotyczące następujących zagadnień. Projektowana regulacja zakłada powierzenie Komitetowi Bezpieczeństwa Zdrowotnego dodatkowych obowiązków w zakresie przyjmowania w drodze głosowania wytycznych i opinii, co miałoby na celu zapewnienie lepszego wsparcia państw członkowskich w zapobieganiu poważnym transgranicznym zagrożeniom dla zdrowia.

Projektowana zmiana ma przełomowe znaczenie ze względu na fakt, że dotychczas wspomniany komitet miał charakter platformy wymiany informacji o zagrożeniach oraz konsultacji co do niezbędnych działań. W takim przypadku niezbędne jest wydzielenie z dotychczasowego komitetu poziomu politycznego, którego członkowie będą dysponowali mandatem do przyjmowania w drodze głosowania wytycznych do realizacji w obliczu kryzysu zdrowotnego. Nadanie uprawnień dotyczących koordynacji reagowania w ramach Komitetu ds. Bezpieczeństwa Zdrowotnego może wpływać na kompetencje państw członkowskich w odniesieniu do spraw związanych z systemem ochrony zdrowia. Kompetencje w zakresie kierowania polityką zdrowotną są domeną zarezerwowaną dla władz krajowych, czyli ministra zdrowia. Ponadto np. powołana do planowania grupa robocza wysokiego szczebla, która ma w myśl projektu omawiać kwestie o znaczeniu politycznym i decyzje, o których mowa w projekcie, wydaje się powielać mechanizm IPCR.

Projekt zakłada przeprowadzanie przez ECDC audytów w państwach członkowskich mających na celu ustalenie stanu wdrożenia planów krajowych i ich spójności z planem unijnym. Wątpliwości budzi określanie przez Komisję Europejską procedur, norm i kryteriów przeprowadzania audytów poprzez akty delegowane.

Pewne obiekcje budzą zapisy wprowadzające nowe zasady sprawozdawania elementów gotowości kryzysowej danego państwa oraz zasady przeprowadzania audytów gotowości systemów zdrowia, a także innych służb kryzysowych do reagowania w sytuacjach poważnego zagrożenia zdrowotnego. Ryzyko kontroli w zakresie luk w gotowości systemów ochrony zdrowia oraz systemu ochrony i reagowania wiąże się z ingerencją w autonomiczność projektowania i funkcjonowania systemów ochrony zdrowia państw członkowskich.

Polska w ramach współpracy jest za zwiększeniem zdolności gotowości państw członkowskich w ramach współpracy i wymiany doświadczeń. Gestią państw członkowskich jest kwestia bezpieczeństwa zdrowotnego w przypadku transgranicznych zagrożeń. Zbiorowy wysiłek i wzajemna współpraca czynią wartością dodaną przedmiotowe rozporządzenie. Wobec mechanizmów unijnych podnoszących zdolności reagowania w poszanowaniu polityk poszczególnych państw członkowskich jesteśmy otwarci na rozwiązania sprzyjające bezpieczeństwu zdrowotnemu. Natomiast w kontekście właściwości państw członkowskich istotne są narzędzia zapewniające elastyczne działanie oparte na solidaryzmie społecznym. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Anita Czerwińska (PiS):

Sprawozdawcą do tego dokumentu jest pani poseł Anna Kwiecień. Pani poseł zabierze głos zdalnie. Bardzo proszę, pani poseł.

Poseł Anna Kwiecień (PiS):

Dzień dobry. Witam państwa bardzo serdecznie. Mam nadzieję, że jestem słyszana.

Przewodnicząca poseł Anita Czerwińska (PiS):

Tak, słyszymy. Słyszymy panią poseł.

Poseł Anna Kwiecień (PiS):

Dziękuję bardzo, pani przewodnicząca. Szanowni państwo, pani minister, Wysoka Komisjo, pani przewodnicząca, wniosek dotyczący rozporządzenia PE i Rady w sprawie poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia uchyla decyzję z 2013 r., decyzję o numerze 1082. Pandemia pokazała, że niezbędne jest usprawnienie oraz wzmocnienie zdolności struktur UE w zakresie skutecznego reagowania na poważne transgraniczne zagrożenia zdrowia. Myślę, że 2020 r. pokazał, że spójność działania państw w obszarze UE jest absolutnie konieczna, abyśmy umieli reagować na takie zagrożenia o takiej skali jak pandemia COVID-19.

Rozporządzenie w swoich założeniach ma na celu opracowanie unijnego planu gotowości na wypadek kryzysu zdrowotnego i pandemii. Plany te mają podlegać sprawozdawczości i audytowi. Pojawiają się przepisy dotyczące szkoleń dla pracowników opieki zdrowotnej. Pojawia się propozycja zintegrowanego systemu epidemicznego. Na terenie UE mają funkcjonować wyznaczone i finansowane przez UE laboratoria referencyjne ds. zdrowia publicznego. Pojawią się przepisy dotyczące nadzoru nad nowymi patogenami oraz będzie obowiązywało wspólne unijne nazewnictwo, wspólne unijne definicje dotyczące takich przypadków. Mają być przekazywane dane dotyczące systemów opieki zdrowotnej, tak aby łatwiej było zarządzać zagrożeniami transgranicznymi.

Sama sprawozdawczość budzi pewne obiekcje i wątpliwości. Powinna ona pozostawać w gestii państw członkowskich, będąc opartą na zaleceniach i wskazówkach opracowanych przez UE. UE powinna być miejscem wymiany doświadczeń i wypracowywania rozwiązań, które mogą być implementowane przez wszystkie państwa UE zgodnie z funkcjonującymi w tych państwach systemami ochrony zdrowia.

Rozporządzenie dodaje nowe uprawnienia Komitetowi Bezpieczeństwa Zdrowotnego. Wydaje się, że ten zapis może wpływać na kompetencje państw członkowskich w zakresie ochrony zdrowia. To budzi wątpliwości rządu. Po analizie budzi również moje, dlatego że jest to trochę zapis polityczny, można powiedzieć. Przepisy włączają w plan wiele jednostek spoza systemu ochrony zdrowia, w przypadku Polski – Państwową Straż Pożarną, Policję, wojsko, jednostki ratownictwa chemicznego. Wiadome jest też to, że w przypadku finansowania wydatki związane z realizacją tych planów będą tak naprawdę finansowane i zapisane w budżecie państwa w pozycji 46 – Zdrowie. Oczywiście pojawiają się tam propozycje finansowania też ze środków unijnych, a przynajmniej w ramach wsparcia. Natomiast trudno jest ocenić, jakie będą koszty wprowadzenia tych planów, ponieważ w sytuacji pojawienia się nowego zagrożenia trudno dzisiaj ocenić chociażby kwestię związaną z wydatkami na przykład na jakąś nową szczepionkę czy też na nowe leki związane z nowym zagrożeniem, chociażby pandemicznym.

Kończąc, trudno nie zgodzić się z tym projektem, że, owszem, państwa członkowskie są odpowiedzialne za zarządzanie kryzysami zdrowotnymi na szczeblu krajowym, ale w sytuacji zagrożeń transgranicznych współdziałanie jest konieczne. Tak jak już na wstępie mówiłam, pokazała nam to sytuacja z 2020 r. i właściwie pokazuje obecna z 2021 r. – w sytuacji takich zagrożeń musi być wspólne działanie, wspólne dzielenie się doświadczeniami związanymi z przeciwdziałaniem i z walką z takimi zagrożeniami. Kończąc, szanowni państwo, pragnę prosić szanowną Komisję o poparcie stanowiska rządu w ocenie wniosku rozporządzenia w sprawie poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia.

Jeszcze jedna rzecz, której nie powiedziałam, a powinnam: zmiany w tych planach powinny być dokonane do listopada 2021 r., w związku z tym na pewno pojawią się pewne wydatki związane z przyjęciem tego dokumentu. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Anita Czerwińska (PiS):

Bardzo dziękuję. Otwieram dyskusję. Czy są pytania? Nie słyszę. Nie widzę zgłoszeń. Dlatego chciałabym zaproponować następującą konkluzję: stwierdzam, że **Komisja**

rozpatrzyła w trybie art. 7 ust 4 ustawy dokument o sygnaturze COM(2020) 727 wersja ostateczna). Komisja podzieliła stanowisko rządu. Czy jest sprzeciw? Nie widzę. Na tym zamykam rozpatrywanie punktu trzeciego.

Przechodzimy teraz do rozpatrzenia punktu czwartego, który dotyczy rozpatrzenia w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. sprawozdania Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Początek drogi do osiągnięcia neutralności klimatycznej w Europie do 2050 r. Sprawozdanie z postępów działań UE na rzecz klimatu za 2020 r. (COM(2020) 777 wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego stanowiska rządu. Rząd reprezentuje pan minister Adam Guibourgé-Czetwertyński, podsekretarz stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska. Pan minister zabierze głos zdalnie. Bardzo proszę, panie ministrze.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska Adam Guibourgé-Czetwertyński:

Dzień dobry. Wysoka Komisjo, z tego co widzę, to jest chyba problem z obrazem, ale mam nadzieję, że mnie słychać.

Przewodnicząca poseł Anita Czerwińska (PiS):

Słychać pana ministra.

Podsekretarz stanu w MKiŚ Adam Guibourgé-Czetwertyński:

Dobrze. Więc jeśli chodzi o sprawozdanie Komisji dla PE, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów COM(2020) 777, to jest to sprawozdanie, które dotyczy osiągnięcia przez UE swoich celów klimatycznych na 2020 r. Generalnie UE zrealizowała już ogólne cele redukcyjne, czyli spadek emisji gazów cieplarnianych o 20% do 2020 r., gdy już w 2019 r. redukcja emisji w stosunku do 2010 r. wyniosła w UE 24%, a nawet 25%, z uwzględnieniem sektora użytkowania gruntów. W sprawozdaniu widać również wpływ pandemii, bo są podane dane za pierwsze półrocze 2020 r., w których widać, że poziom emisji był o 11% niższy w porównaniu z tym samym okresem w 2019 r.

Jeśli chodzi o emisje z systemu handlu emisjami z ETS, to sprawozdanie pokazuje, że w 2019 r. emisje z instalacji uczestniczących w ETS spadły o 9,1% w porównaniu z 2018 r., co wynika głównie ze zmian w sektorze produkcji energii elektrycznej i ciepła, w którym redukcje emisji wyniosły nawet 15% w porównaniu z 2018 r. Niemniej w tym samym okresie zauważalny jest wzrost dochodów dla państw członkowskich z systemu ETS, albowiem przychody za obecny okres rozliczeniowy, czyli od 2012 r. do połowy 2020 r., wyniosły 57 mld euro, z tym że nawet połowę tej kwoty uzyskano w 2018 r. i 2019 r. Przychody aukcyjne w 2019 r. wyniosły ponad 14 mld euro, z czego około 77% zostało wykorzystane na cele związane z klimatem i energią. Jeśli chodzi z kolei o sektory nieobjęte ETS-em, czyli takie sektory jak transport, budynki, rolnictwo czy gospodarka odpadami, to już w 2019 r. emisje w UE były o 10% niższe w porównaniu do 2005 r. Czyli cel na 2020 r. prawdopodobnie zostanie przekroczony.

Niemniej jeśli chodzi o cel na 2030 r., prognozy są mniej optymistyczne. Widać, że przy kontynuacji jedynie obecnych polityk osiągniemy na poziomie unijnym redukcję w wysokości 19% do 2030 r., a po to, żeby osiągnąć założony cel redukcyjny 30% do 2030 r., będą potrzebne dodatkowe działania planowane przez państwa członkowskie. Dzięki tym działaniom prognozy pokazują osiągnięcie redukcji na poziomie 32%. Potwierdza to zatem argumentację, którą przedstawiamy w Brukseli, dotyczącą tego sektora i dużych trudności w realizacji wyższych celów na poziomie krajowym w sektorach nieobjętych ETS-em, co będzie w związku z tym wymagało zapewne podjęcia działań na poziomie unijnym.

Co do zasady rząd nie wyraża zastrzeżeń wobec danych zawartych w sprawozdaniu. Tak jak powiedziałem, one są nawet potwierdzeniem tez, które przedstawiamy, jeśli chodzi o przyszłe kierunki polityki klimatycznej. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Anita Czerwińska (PiS):

Bardzo dziękuję, panie ministrze. Posłem sprawozdawcą do tego dokumentu jest pani poseł Ewa Malik. Pani poseł zabierze głos zdalnie. Bardzo proszę, pani poseł.

Poseł Ewa Malik (PiS):

Dziękuję bardzo. Mam nadzieję, że państwo mnie słyszą.

Przewodnicząca poseł Anita Czerwińska (PiS):

Tak, słyszymy.

Poseł Ewa Malik (PiS):

I widzicie pewnie, tak?

Przewodnicząca poseł Anita Czerwińska (PiS):

I widzimy.

Poseł Ewa Malik (PiS):

Dziękuję bardzo. Pani przewodnicząca, szanowni państwo, mam przyjemność być sprawozdawcą Komisji w odniesieniu do dokumentu o charakterze sprawozdawczo-informacyjnym na temat postępów działań UE na rzecz klimatu za 2020 r. W sprawozdaniu zawarto bieżące dane o emisjach gazów cieplarnianych, ilustrując je szczegółowymi tabelami i wykresami, a w podobny sposób przedstawiono dane z postępów krajów UE w kwestii ochrony klimatu i redukcji emisji gazów cieplarnianych.

Komisja dowodzi, że miniony rok można uznać za przełomowy. Osiągnięcie porozumienia w sprawie neutralności klimatycznej do 2050 r. i jego wdrożenie przy pomocy licznych inicjatyw legislacyjnych wywrze głęboki i długotrwały, a pewnie też dobroczynny wpływ na gospodarki i życie społeczne państw członkowskich. Sprawozdanie zawiera także obszerne omówienie wyzwań związanych z intensyfikacją celów redukcyjnych na 2030 r. i planami osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r. Jak wiadomo, w 2019 r. przyjęto strategiczny dla UE dokument w tym obszarze – Europejski Zielony Ład, którego celem jest osiągnięcie neutralności klimatycznej przez UE do połowy bieżącego stulecia.

Podstawowa informacja w sprawozdaniu jest taka, że emisja gazów cieplarnianych w UE zmniejszyła się w 2019 r. o 3,7% w ujęciu rok do roku. Spadek ma głównie miejsce w przemyśle i energetyce, czyli w sektorach objętych systemem handlu emisjami, na co wpływ ma rosnąca znacząco cena uprawnień do emisji. Znacznie mniejszy postęp miał miejsce w sektorach non-ETS. W sprawozdaniu sugeruje się także, że konieczne jest wdrożenie dodatkowych działań, aby osiągnąć cele redukcyjne do 2030 r.

Wiele krajów w UE ma poważny problem z kontrolą emisji w sektorach nieobjętych handlem emisjami. To między innymi transport, budownictwo, rolnictwo, gospodarka odpadami – o tym mówił już pan minister. Do krajów, które mają z tym poważne problemy, należą Malta, Irlandia, Luksemburg, Estonia i Czechy. Generalnie na przestrzeni lat 1990–2019 r. UE odnotowała spadek emisji łącznie o około 24%. Pan minister dopowiedział, że to jest już prawie 25%. W tym okresie łącznie PKB UE wzrosło o 60%, a to oznacza, że intensywność emisji i gazów cieplarnianych w unijnej gospodarce zmniejszyła się o ponad połowę. Z kolei udział UE w globalnej emisji CO_2 zmniejszył się z 19,7% w 1990 r. do około 9% obecnie.

W sprawozdaniu przedstawiono analizę dotyczącą kwestii finansowania polityki klimatycznej w budżecie UE. Na tę dziedzinę w okresie 2014–2020 r. przeznaczono 210 mld euro. Jednak, aby osiągnąć podniesiony cel redukcji emisji na 2030 r., konieczne będzie istotne zwiększenie proklimatycznych wydatków inwestycyjnych do poziomu około 350 mld euro rocznie. To dobitnie wskazuje, że tak naprawdę unijne wsparcie stanowić będzie tylko niewielką część nakładów koniecznych do przeprowadzenia transformacji niskoemisyjnej. Europejski Zielony Ład zakłada, że do 2050 r. UE osiągnie neutralność klimatyczną, rozumiana jako zerowa emisja CO_2 netto, w wyniku czego nastąpiło podniesienie celu redukcyjnego do 2030 r. do 55%, co, jak wiemy, Rada Europy zatwierdziła w grudniu 2020 r.

Polska, jak również inne kraje UE, może mieć z tym problem z powodu znaczącej pozycji węgla w polskim miksie energetycznym. Dodatkowo kwoty z UE na sprawiedliwą

transformację energetyczną dla Polski, tj. niecałe 4 mld euro, są niewystarczające, mimo że Polska będzie największym beneficjentem sprawiedliwej transformacji. W Polsce zaostrzenie celów redukcyjnych w systemie handlu emisjami będzie prowadzić do wzrostu kosztów uprawnień do emisji, co przełoży się na utratę konkurencyjności branż energochłonnych. Wycofanie się z węgla i innych paliw kopalnych jako źródła energii będzie dla Polski bardzo dużym wyzwaniem społecznym, ekonomicznym, a nawet politycznym.

Omawiany dokument, jako opracowanie informacyjne, nie rodzi skutków społecznych, gospodarczych i finansowych. Przyjęte przez rząd stanowisko do sprawozdania Komisji jest bardzo lakoniczne. Rząd nie wnosi do niego zastrzeżeń. Jest to dokument pozalegislacyjny, tak jak mówiłam, o charakterze czysto informacyjnym. Jako sprawozdawca Komisji także serdecznie państwa proszę o przyjęcie tego dokumentu i bardzo dziękuję.

Przewodnicząca poseł Anita Czerwińska (PiS):

Bardzo dziękuję, pani poseł. Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa chciałby się wypowiedzieć w sprawie tego dokumentu? Nie widzę zgłoszenia, zatem stwierdzam, **że Komisja przyjęła do wiadomości informacje rządu na temat dokumentu o sygnaturze COM(2020) 777 wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego stanowiska rządu**. Na tym zamykam rozpatrywanie punktu czwartego.

Przechodzimy do punktu piątego, czyli spraw bieżących. Przypominam i zapraszam na kolejne posiedzenie Komisji o godzinie 12.00. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Nie widzę. Na tym zamykam rozpatrywanie punktu piątego.

Informuję, że na tym porządek dzienny został wyczerpany. Protokół dzisiejszego posiedzenia będzie wyłożony do przejrzenia w sekretariacie Komisji w Kancelarii Sejmu. Zamykam posiedzenie Komisji. Do zobaczenia o 12.00. Dziękuję bardzo.